

Namerne rečenice ili **Finalsätze** u nemačkom jeziku su rečenice u kojima izražavamo **nameru – Absicht , cilj- Ziel** ili **svrhu -Zweck** neke radnje koju vršimo mi ili neko drugi.

Pošto imamo namerne rečenice u našem jeziku ne bi trebalo da bude problema da prihvatimo i naučimo ovaj tip zavisnih rečenica u nemačkom jeziku.

## Damit rečenice u nemačkom, um zu infinitivna konstrukcija

Potrebno je da zapamtimo par pravila:

### 1. **damit**, veznik

Veznik koji nam je potreban da bi izrazili nameru je **damit** – da bi.

Ich arbeite, **damit** mein Sohn studieren kann. Radim, zaposlila sam se da bi moj sin mogao da studira.

Moja namera da prihvatim posao i počnem da radim je bila da skupim novac da bih platila studije sinu, recimo u Beču

pročitaj: [dass rečenice u nemačkom i um zu infinitivna konstrukcija](#)

### 2. **Pitanja** koja se postavljaju da bi odgovorili sa namernom rečenicom su:

**Wozu? Wofür? Zu welchem Zweck? Mit welcher Absicht? Mit welchem Ziel?**

### 3. Namerne rečenice, Finalsätze su zavisne rečenice.

Obično stoje iza glavne rečenice, na drugom mestu.

Ich arbeite, **damit** mein Sohn **studieren kann**.

**Red reči u namernoj zavisnoj rečenici je kao u svim zavisnim rečenicama u nemačkom jeziku:**

**lični glagolski oblik je na kraju rečenice.**

I u našem primeru imamo kombinaciju modalni glagol – kann + glagol u infinitivi – studieren.

Modalni glagol se nalazi u ličnom obliku, 3 lice jednine, moj sin, on ide na kraj rečenice.

Modalni glagol **können** često se koristi u namernim rečenicama.

Modalni glagoli **sollen** i **wollen/mögen nikada** se ne koriste u modalnim rečenicama, zato što u svom značenju sadrže nameru.

**sollen** – tuđa namera

**wollen/mögen** – sopstvena namera

Nećemo ovu temu širiti dalje, dovoljno je da zapamtimo koji glagoli se ne koriste u namernim rečenicama a koji modalni glagol se često koristi.



## 4. Um zu infinitivna konstrukcija

Ako imamo slučaj da su **subjekti** u glavnoj rečenici i namernoj rečenici **isti**, u tom slučaju zavisnu namernu rečenicu zamenjujemo sa **um.... zu infinitivnom konstrukcijom** a subjekat u namernoj rečenici ne navodimo (pošto se ponavlja, isti je).

**Ich** lerne jeden Tag, **damit ich** meine Deutschprüfung bestehe. Ja učim svakog dana da bih ja položila ispit iz nemačkog

Umesto 2 puta, lepše ja da upotrebimo konstrukciju samo sa jednim ich:

**Ich** lerne jeden Tag, **um** meine Deutschprüfung **zu bestehen**.

Pogledaj: [nemačke uzročne rečenice – weil](#)

To bi otprilike bilo sve što je potrebno da zapamtite u vezi sa temom – namerne damit rečenice i konstrukcije um zu + infinitiv.

Naravno pitaćete da li mora da se zameni damit sa um zu infinitivnom konstrukcijom.

Pa ne mora.